

## Het verhaal van John Ernest Goodwin.

*Jouw naam staat hier op een grafsteen*

*Wie ben je, waar kom je vandaan, waar ging je heen?*

*Nooit zullen wij het precies weten*

*Maar ook nooit zullen we jouw vergeten.*

David, de zoon van John Ernest Goodwin weet het ook niet precies. Hij heeft zijn vader nooit gekend, een maand voordat John overleed werd David geboren. Veel familiepapieren uit de jeugd van John zijn helaas niet bewaard gebleven.

Hij moest het doen met de spaarzame herinneringen van zijn moeder.

John woonde samen met zijn ouders en nog twee kinderen in Belmesthorpe een klein plaatsje in de buurt van Stamford.

Hij verliet de school toen hij 14 jaar oud was en ging werken als boerenknecht in zijn woonplaats.

Hij bleef dit doen tot het moment dat hij in militaire dienst ging. De juiste datum is mij niet bekend. In ieder geval was dit in 1940, want in april 1940 nam hij met zijn onderdeel deel aan de militaire operaties in Noorwegen.

Tijdens een fietstocht ontmoette hij zijn latere vrouw, Elsie Kathleen Harris. Zij trouwden in 1942, hij was 24 jaar en zij 22 jaar oud.

Zij kregen één kind, zoon David.

Op 5 oktober 1944 besloten de geallieerden tot een aanval op Goirle. Canadese tanks, ondersteund door infanteristen van het Lincolnshire Regiment, rukten vanuit Poppel op richting Goirle. Aangezien in de bossen van de Gorp en Roover veel Duitse soldaten verbleven, werd besloten om deze te zuiveren. De eenheid van John werd o.m. hiermee belast.

Op 5, 6 en 7 oktober werd er hevig gevochten in deze bossen. In de militaire dagboeken wordt zelfs gesproken van de slag in het Poppelse Bos. De aanval op Goirle werd afgeslagen en in de bossen van Gorp en Rooverd woedde een hevige strijd. De geallieerden werden volledig omsingeld door de Duitsers maar toch slaagden zij er in om zich op 7 oktober terug te trekken op Nieuwkerk. Vele doden, gewonden en vermisten waren het gevolg. Eén van de vermisten was John Ernest Goodwin.

Pas in maart 1945 komen wij te weten wat er precies is gebeurd als Eduard van Puijenbroek een tocht maakt over zijn landgoed Gorp en Rooverd.

Onder een boom ziet hij een geallieerde soldaat liggen. Zijn verbandkistje is geopend en met zijn hand houdt hij het verband vast. Zijn geweer staat tegen de boom. Het lijkt alsof hij slaapt, maar dat is niet zo, hij is dood.

Er zijn echter geen schotwonden waar te nemen. Wat hij met het verbande wilde doen is niet duidelijk, evenmin waarom de gesneuvelde Duitse soldaten en een viertal dienstmaten van John welke in zijn directe omgeving werden aangetroffen, wel werden gevonden en begraven en John niet!

Dhr. van Puijenbroek waarschuwde de militaire autoriteiten en deze hebben hem - na ruim 5 maanden- alsnog kunnen begraven op dit kerkhof, waar hij thans nog rust.

John Ernest Goodwin, 26 jaar, vergeet hem niet!

Gerrit Kobes

Oktober 2016